

Bestemmelse, hvorved det paalægges alle Arbeidere at bevare Studsmaals- eller Arbeidsbogen. Der- til maa jeg dels, idet jeg henholder mig til, hvad jeg før har udtalt, bemærke, at der jo i dette særegne Tilfælde er meget liden Grund for en saadan Arbeider til ikke at have en saadan Studsmaalsbog. Istedetfor at paalægge ham, som den ærede Minister vil, ved et bestemt Lovbud, at han skal have en saadan Bog, lad det saa staa frit, thi de faktiske Forhold ville føre med sig, at de tvinge ham til at have den, fordi Følgerne ellers vilde blive, at der, hvor han er ukjendt, men ogsaa kun der, hvor han er ukjendt, vil Ingen paa Grund af den Fiktion, der er opstillet, turde give ham Arbeide, naar han ikke har denne Bog. Forholdene ville paa en ganske naturlig Maade udvikle sig af sig selv, naar enhver Arbeider faar sin fuldkomne frie Villie, enten han vil have en Studsmaalsbog eller ikke; men ved de Skillingen, han udgiver til en splinterny Studsmaalsbog uden Paategning, siktrer han sig, at han overalt selv hos den forsigtigste Husbond kan faae Arbeide, og jeg tror, at det i Praxis vil føre til, at Alle og Enhver, som søge Arbeide i en ham ubekjendt Egn hos en ham ubekjendt Arbeidsagiver, vil give disse Stillinger ud for at forsyne sig med denne Studsmaalsbog, der jo i mange her i Livet forekommende Tilfælde vil have sin Betydning for den Paagjældende.

Ordføreren (Rier): Den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne af Vndringsforlaget til § 6 kan jeg saa meget mere tiltræde, som den stemmer med, hvad der er udtalt i Udvalgets Betænkning om dette Punkt. I det Hele taget maa jeg som Ordfører med Henhyn til det nævnte Vndringsforlag tillade mig ganske at henvise til Udvalgets Betænkning, i hvilken hele Spørgsmaalet formentlig er behandlet passende udfølgelig. Jeg skulde derfor ikke nu forlænge Debatten under den nærværende Behandling, hvis der ikke var opstaaet Tvivl hos mig, om der virkelig skulde foreligge forskjellige Opsættelser og Forstaaelser af § 6. Hvis saa er, tror jeg det vilde være i Lovforslagets Interesse, at Misforstaaelserne blive klarede. Jeg har ved forrige Behandling tilladt mig at antyde, at jeg ansaa den i § 6 opstillede legale Fiktion for absolut. Den gjælder uden nogen Betingelse, ligegyldigt om Trediemand har iagttaget Alt, hvad der fornuftigvis kan forlanges af ham, at han skal iagttage. Jeg spørger nu altsaa, om han i det Tilfælde, som her er under Omtale, altsaa for at bruge et Udtryk, der er faldet før, hvor en Person kommer og melber sig til ham som en fri Arbeider, kan trygt afviescere derved eller om han falder ind under § 6, saafremt det opdages, at der eksisterer en Studsmaalsbog med en Paategning. Det er min Mening, at, i hvor god Tro Trediemand end har været, saa falder han dog ind under Fiktionen ifølge §

6, som den foreligger, naar han fæster Lyendet, og ifølge § 6, som den vilde blive forandret ved Vedtagelsen af Vndringsforlaget, ogsaa naar han tager det bundne Lyende i Arbeide; dukker Studsmaalsbogen op, eller en befkræftet Afskrift af Paategningen i Studsmaalsbogen, bliver han mulkeret, naar den forurettede Husbond fagsøger ham. Og derfor siger Udvalget, at det ikke gaar an at vedtage Vndringsforlaget til § 6, thi det er indirekte at tvinge Arbeidsbøger frem, og det vedkjender den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sig jo ogsaa, at de indirekte ville tvinge dem frem. Men saa maatte der søies adskillige andre Bestemmelser til, saaledes som den ærede Justitsminister sagde. — Hvad Begjæringen om delt Afstemning angaar, altsaa med andre Ord, Forslaget om Udvalget af Mellemstykket i Udvalgets Vndringsforlag under Nr. 7, da har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne navnlig fremhævet, at Lyendet kunde blive uden Erhverv en Tid, og at det jo vil blive et Penge-spørgsmaal, nemlig om, hvorvidt Lyendet er saa heldigt at være i Besiddelse af de Kroner, der blive forlangte, eller det ikke er saa heldigt. Jeg skal deroverfor for det Første henvise til Summens Størrelse, som Forslagsstillerne ville indbringe ikke er betydelig, og hvad det angaar, at Lyendet vilde blive uden Erhverv i nogen Tid, saa er det rigtigt, at det kan ske, naar Forligsmægleren eller Politimesteren negter at ophave Paategningen. Men jeg vil tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at de Udtryk, som ere brugte i de Sætninger, som han vil have slettede, dog ere temmelig stærke Udtryk. Der staar, at Forligsmægleren eller Politimesteren skal skjønne, at der er særlig Grund til at antage, at Forlangendet om Paategningens Ophævelse er uberettiget. Det er kun da, at han maa fordrø Depositum, nemlig naar han har skjønned saaledes. Naturligvis kan han tage feil i enkelte Tilfælde, men i Regelen vil Skjønned nok blive rigtigt, og naar Lyendet virkelig uberettiget har forladt Tjenesten og altsaa er uberettiget til at forlange Op-

Rettelser.

- Sp. 406, §. 4 f. o.: „undtage“. læs: „udtage“.
 — — — §. 11 f. o.: „76“, læs: „“.
 — 412, §. 5 f. o.: „Forsølgningen“, læs: „Forsandringer“.
 — 448, §. 11 f. o.: „vedtages“, læs: „er vedtaget“.
 — 450, §. 27 f. u.: „syne“, læs: „sige“.
 — 456, §. 13 f. u.: „Eteber“, læs: „Stadier“.
 — 457, §. 3 f. u.: „lærligt Barfel“, læs: „særlig Banffeligbed“.
 — 469, §. 30 f. u.: „Spørgsmaal“, læs: „Spørgsmaal“.